

Jag minns min vän Lars Forsman

Pia Hellertz – mars 2023

Fil.dr., f.d. universitetslektor, författare och skribent

Jag fick idag, den 19 mars, veta att min gamle vän **Lars Forsman** lämnat den fysiska världen lördagen den 18 mars för en tids vila i den andliga världen. Han blev 85 år. Vi har under de senaste åren bara haft kontakt via mejl och telefon, mycket på grund av ålder. Han blev en viktig vän.

Senast pratade vi om hans sista bok *”Liv efter liv efter liv – Tack vare karma och reinkarnationer”* (2021). Den handlar om den danske vishetsläraren **Martinus’** världsbild som beskriver att de *andliga* naturlagarna är lika logiska som de *fysiska* naturlagarna. Dit hör bland annat *reinkarnationslagen* och *karmalagen* (som man sår får man skörda), *hunger- och mättnadsprincipen*, *kontrastprincipen*, med flera. Martinus visar att Gudomens vägar verkligen är ”utransakliga”, d.v.s. i högsta grad förståeliga och användbara. Men Martinus betonar att vi inte bara ska ”tro”, vi ska ”undersöka” och pröva hans teorier mot våra liv.

Lars och jag träffades för kanske 25 år sedan när jag hade kurser om Martinus kosmologi i Örebro för personer som blivit intresserade av Martinus’ världsbild. Lars blev kursdeltagare.

Martinus har i sina skrifter förutsagt att *Esperanto* kommer att bli det nya världsspråket, även om det kommer att ta tid innan det sker, så många Martinusintresserade gick Esperantokurser för Lars i Karlskoga. Lars kom en tid till Örebro och höll Esperantokurs här, där bland annat jag deltog en kort tid.

Vi bodde i Bräcke

Det visade sig att Lars var född och uppvuxen i den jämtländska byn Bräcke, där jag också hade bott några år medan jag gick i realskolan. Lars gick i samma realskola, men eftersom han var tre år äldre än jag så gick han ”i andra ändan av skolan”, så vi möttes aldrig, men upptäckte i våra samtal att vi hade några gemensamma kamrater. Det kändes som om vi känt varandra sen barndomen, eftersom vi upplevt samma platser och i viss mån samma personer.

Lars’ pappa hade ju Apoteket i Bräcke. Lars brukade berätta underbara historier om vad som kunde hända på Apoteket. Jag minns speciellt en historia. Lars’ pappa och hans anställda ville med stor människokärlek i första hand hjälpa sina kunder. En handlade om ”mannesyl”-missbrukaren (Magnecyl) som klagade över att det var för få tabletter i askarna. Det skulle vara 50. Inför

vittnen i butiken envisades han med att hälla ut tabletterna och räkna. Apoteket bestämde sig då för att lägga i en extra tablett i ett antal askar som förvarades på särskilt ställe. "... efter några 51-askar var mannen botad och lommade surmulet i väg".

Lars berättade också mycket och gärna om "*Tant Petter*", **Signe Pettersson**, som arbetade på apoteket och den stora betydelse hon fick för Lars och hans intresse för andliga frågor. Hon förutsade bland annat att Lars skulle komma att bli en mycket omtyckt lärare. Så han hade fantastiska förebilder.

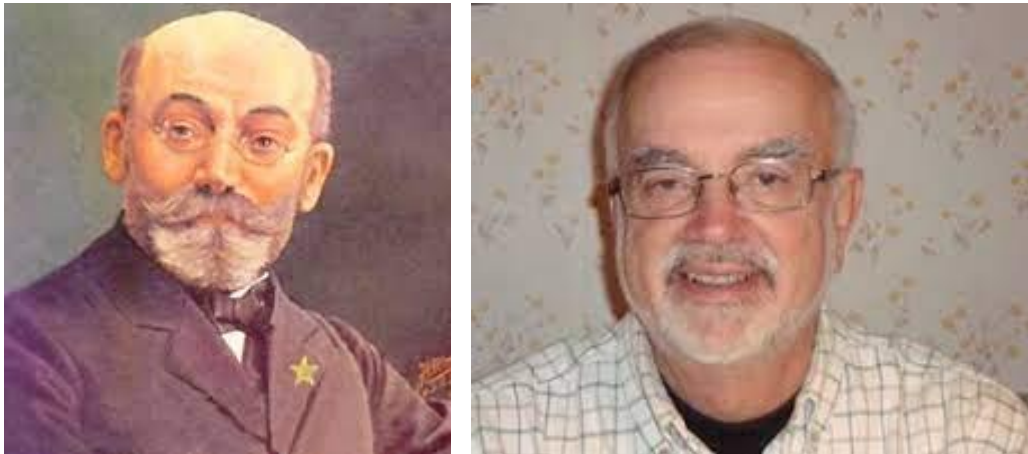
Lars Forsmans bok *Apoteket* väckte många minnen till liv. Läsningen blev en riktig nostalgitripp. Berättelsen gav en inblick i tider som flytt, visserligen med Bräcke som centrum, men det som hände där hände också i många andra byar i Norrland och i Sverige på 40- och 50-talet. Om hästdroskor på vägarna, om järnvägsstationen som den självklara samlingspunkten för barn och unga, om samlandet av bilnummer på de få bilarna vid vägkanten, om de sågade isblocken från sjön, som skulle användas till isskåpen, om de tyska soldaterna som kördes med tåg till Norge och stannade en kort stund i Bräcke. Det är berättelsen om hur man malde kaffet hemma i kaffekvarnen mellan knäna, om gäster som fick kaffe, mat och en styrketår, om kampen mot råttorna på bakgården, om byxknapparna i kollekten i kyrkan, om de rörliga bildernas intåg i byn.

Lars sätt att minnas och skriva väckte mina minnen och blev mycket betydelsefullt för mig. I ett annat sammanhang har jag skrivit att *Apoteket* är en bok som skulle kunna fungera som en fantastisk högläsningbok, exempelvis i minnesgrupper för äldre, då man kan få möjlighet att minnas och samtala med varandra om sin egen uppväxt, men också för barn i skolan som kan få en inblick i tider som flytt. Jag bor nu själv på ett äldreboende. Kanske ska jag göra allvar av idén, att erbjuda mina medboende högläsning ur boken?

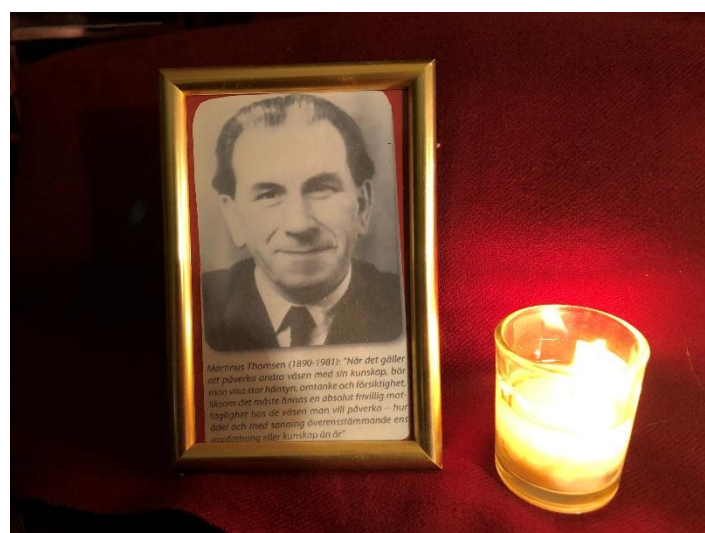
Flera Martinusvänner menar att Lars i sitt tidigare liv måste ha varit **Ludwig Zamenhof**, Esperantos skapare. Några menar till och med att det är "nästan uppenbart" att Lars var Zamenhof och som menar att likheten mellan dem är påfallande, både till det yttre och hans personlighet. Zamenhof var en utpräglad humanist och han formulerade en livsåskådning, som han kallade "*homaranismo*". 'La Homaro' betyder "mänskligheten" och 'ismo' en lära.

För mig är det bara ett problem med teorin. Zamenhof dog 1917 och Lars var född år 1938 om jag minns rätt. Det skulle betyda att Lars bara "vilade" i den andliga världen under drygt 20 år. Om jag räknat rätt var Zamenhof 58 år när han dog. Martinus har skrivit att man vilar i den andliga världen ungefär lika länge som man levt i den fysiska, men det behöver ju inte finnas regler utan undantag... Det skulle innebära att Zamenhof bara "vilade" i 21 år innan han valde att födas igen, nu som Lars Forsman. Enligt "hunger- och mättnads-

principen” kanske Zamenhof var så angelägen att fortsätta sin mission att han valde att födas igen så snabbt...

Jag önskar nu att Lars får vila i frid och känna att han verkligen gjort en fantastisk insats för sina studenter och kursdeltagare, en insats som kommer att bli viktig för världen. Å andra sidan skulle jag inte bli överraskad om han som nämnts börjar längta efter att få fortsätta sin mission och att han dyker upp igen om omkring 20 år. Men jag hoppas att jag får träffa honom i den andliga världen först. Jag fyller ju 82 år i år så jag behöver inte vänta så länge på det mötet. Sen kanske jag blir hans elev i mitt nästa liv. Eller tänk om jag får bli hans medarbetare... Jag drömmer ju själv om att få starta ett lärosäte i nästa liv och där skapa en pedagogik jag utvecklat redan nu i teorin... ”*Önskingar skapar öde*” menar Martinus.

Ljuset tänd för Lars tillsammans med fotot på Martinus.